

Isten szeretet

Az Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne. (1 János levél 4:16b)

Az állítás, hogy **Isten szeretet**, kifejezi a legmélyebb értelmét annak, hogy ki Isten és milyen is Ő. **A szeretet nem csak egy jellemzője Istennek, hanem Ő maga a szeretet, ami lényéből fakad.**

Mivel Isten szeretet, mindent Ő teremtett. Ő adott nekünk életet.

Ha megnézzük a természetet, csodálatos szépséget, gondos részletességet és rendet látunk. Az egész világegyetem tökéletes egységbe rendezett. S mindezek felett az emberi természet - a szabad akarat, lelkiismeret, a szeretetre, gondolkodásra és alkotásra való képesség - Isten lényét tükrözi.

És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó. (1 Mózes 1:31)

Bőrbe és húsba öltöztettél, csontokkal és inakkal szóttél át. Élettel és szeretettel ajándékoztál meg, és gondviselésed őrizte lelkemet. (Jób 10:11-12)

Milyen Isten szeretete?

Isten szeretete személyes és tökéletes

A fent idézett igék mutatják, hogy Isten adja nekünk az élet ajándékát és megosztja velünk a szeretetét. A cselekedete szeretet. Ez mutatja, hogy **Isten szeretete nem egyszerűen egy tulajdonság, személytelen energia vagy heves érzések forrása** (amit az emberek gyakran szeretetnek gondolnak). A szeretet - természetéből adódóan mélyen összefügg döntéssel és akarattal - mindig a legjobbat akarja valakinek. **Isten a legjobbat akarja nekünk** és mindent úgy alkotott meg, hogy az hozzá vezessen minket - az Ő szeretetéhez.

Isten szeretetét meg kell osztani

Mivel Isten szeretet, önmagát adja. Ez az odaadás mutatja nekünk az élet értelmét, azaz, hogy ismerjük Isten szeretetét és szeressük Őt. Ezért teremtett meg minket. Nemcsak azt akarja, hogy megtapasztaljuk a szeretetét, hanem hogy **mély kapcsolatunk legyen vele és másokkal.**

Jézus mondja:

A legfőbb ez: Halljad, Izráel, az Úr, a mi Istenünk, egy Úr, és szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből. (Márk 12:29b-30)

Isten képessé tesz minket teljes szívünkől szeretni. Ez akkor lehetséges, ha ismerjük, elfogadjuk és megtapasztaljuk tökéletes szeretetét. Bűneink ellenére érthetjük és vágyhatunk szeretetére, mert jónak teremtett minket.

Isten szeretete az egyedüli, amely igazán betölthet minket

Isten arra teremtett, hogy tökéletesen szeressen, tiszteljen és nagyra becsüljön minket. Az emberek gyakran másokban keresik ezt a szeretetet és csalódnak. Ha tökéletesek lennénk, sem tudnánk betölteni ezt a vágyat egymásban. Korlátolt szeretetünk soha nem lehet elég, hogy azt az igazi

azonosságot és értéket adjuk egymásnak, amit csak Isten tud adni. Csak Isten tudja betölteni a **tökéletes szeretet** iránti vágyunkat. Egyedül Ő a forrása ennek a szeretetnek.

Blaise Pascal (orvos/filozófus 1623-1662) ír annak a veszélyéről, hogy egy emberben keressük a tökéletes szeretetet:

Nem helyes dolog, hogy ragaszkodjanak hozzám, még ha örömmel és kényszer nélkül cselekszik is. Megcsalnám azokat, akikben ilyen vágyat ébresztenék, hiszen én senkinek sem vagyok a célja, és nincs rá módom, hogy bárkit boldoggá tegyek. Nem halhatok-e meg minden pillanatban? Márpedig akkor ragaszkodásuk tárgya is meg fog halni.

Az emberek sok helyen keresik a szeretetet. Az ember legfőbb célja az életben, hogy szeressék, értékeljék, elfogadják, tiszteljék. Tudatosan vagy tudatosság nélkül keresi azonosságát ebben. Isten szeretete más. Isten nem helyez minket úgy a középpontba, mint amikor az emberek rajonganak egymásért. Isten arra tanít, hogy nem az tölt be, ha a középpontban vagyunk, hanem az, ha **önzetlenül** adjuk magunkat. Tőle tanuljuk ezt. Ő nem önző okokból akarja, hogy dicsérjünk, hanem azért, mert nem tudunk értelmes életet élni, ha nem töltekezünk be Vele - a szeretet forrásával.

Amikor az emberek másokban próbálják megtalálni ezt a tökéletes szeretetet, az embert helyezik Isten helyébe. Ez igazságtalan mind az ember, mind Isten felé. A másik ember nem tudja betölteni az elvárásait - túl korlátolt és esendő, s ez az elvárás túl nagy teher számára, mert neki magának is szüksége van erre a tökéletes szeretetre Istentől.

Ha egy személy elutasítja Istent, akkor az azonosságát és értékét az életben abból kell nyernie, amit tesz, vagy ahogy mások elfogadják őt. Érti annak a szükségét, hogy szeressék őt, de gyakran csalódní fog, ha emberekben keresi ezt. Ez nagyon megterheli a kapcsolatokat és elveszi a másik ember szabadságát. Az ilyen szeretet önző, nem önzetlen.

Isten szeretete tiszta és önzetlen

Tiszta, önzetlen kapcsolat az emberek között csak úgy lehetséges, ha Isten tiszta és önzetlen szeretetén alapszik.

Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket. (1 János levél 4:19)

Isten szeretete képessé tesz bennünket úgy szeretni, hogy semmit ne várjunk cserébe, függetlenül attól, hogy hogyan érezzük magunkat, vagy mi könnyebb számunkra. Isten arra is képessé tesz, hogy önző kívánságok nélkül és anélkül szeressünk, hogy megbecsülést várnánk a másiktól. Az ilyen kapcsolatban nincs szükségem arra, hogy elfogadást, tiszteletet és vágyaim betöltését keressem a másokban, mert **Isten megadja azt, amire igazán szükségem van**. Így szabad vagyok arra, hogy örömmel megosszam ezt a szeretetet a többiekkel.

Isten szeretete az igazat mondja

Az Ószövetség idéz egy ókori imádságot, amelyben olyan érzéseket találunk, melyeket mindnyájan megtapasztaltunk valamilyen szinten másoktól, esetleg felismertünk magunkban...

Hazugságban telik kedvük, szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. (Zsoltár 62:5)

Az igazi szeretet tiszta, mert igazmondáson alapszik - akkor is, ha az igazat mondani nem mindig könnyű, vagy nem kísérik mindig jó érzések.

Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. (1 Korinthus levél 13:6)

Az orvos előírhat keserű orvosságot, de azért teszi, mert tudja, hogy a páciens meggyógyul tőle. Nem lenne szeretet, ha nem adná a páciensnek csak azért, mert tetszeni akar neki, vagy azért, hogy a páciens jól érezze magát egy pillanatra. Hasonlóan **az igazi szeretet azt adja egy személynek, amire leginkább szüksége van** és nem feltétlenül azt, amit ez a személy előnyben részesítene.

Isten szeretete Jézusban

Isten emberré lett, mert szeret minket

Míg a teremtés és az ember lénye nagy bizonyosság Isten szeretetéről, a legnagyobb bizonyosság az, hogy elküldte hozzánk a fiát, Jézust. Közel jött hozzánk, hogy megmutassa az életén és a halálán keresztül, mennyire szeret és meg akar menteni minket. Nagy kegyelmét szemléltette azáltal, hogy megadta a megbocsátás és a bűneinktől való szabadulás lehetőségét.

Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. (1 János levél 4:9)

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (János 3:16)

Jézus által békülünk meg Istennel

Elfogadni Isten szeretetét azt jelenti, hogy elfogadjuk Jézust és elfogadjuk, mennyire bűnösök voltunk, és mennyire szükségünk van a megbocsátására.

Isten mindent megad, amire szükségünk van, képessé tett minket arra, hogy szeressünk és a jót tegyünk. Amikor vétkezünk, visszaélünk ezekkel az Istentől kapott jó ajándékokkal, rosszra használva ezeket, figyelmen kívül hagyva, hogy miért bíztak ránk. A fiú, aki gonosz élvezetekre tékozolja szerető, gondoskodó apja örökségét, nem tiszteli és elutasítja apját. Hasonlóan elutasítjuk Istent, amikor nem kérdezzük Őt, mi módon akarja, hogy éljünk.

Amikor megismerjük Jézust, megmutatja az életén és halálán keresztül, hogy bűneink által mennyire elutasítottuk Istent. Megtérésre és megbocsátásra vezet minket, ha elfogadjuk Őt.

Ez az elfogadás nemcsak a szavainkban és hitünkben fejeződik ki, hanem az egész hozzáállásunkban és azáltal, hogy hagyjuk Őt, hogy megváltoztassa az életünket.

De Isten, gazdag lévén irgalomban, az Ő nagy szeretetéért, amellyel minket szeretett, minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett a Krisztussal együtt - kegyelemből van üdvösségetek! (Efezus levél 2:4-5)

Elfogadni Jézust azt jelenti, hogy elfogadjuk amit parancsolt

Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat. (János 14:15)

Aki befogadja parancsolataimat, és megtartja azokat, az szeret engem, aki pedig szeret engem, azt szeretni fogja az én Atyám; én is szeretni fogom őt, és kijelentem neki magamat. (János 14:21)

Isten annyira szeret minket, hogy nem csak elküldte a fiát, hogy megmentsen, de parancsolatokat is

adott Jézuson keresztül, hogy azok szerint úgy éljünk, mint Jézus.

Jézus azt parancsolta, hogy mindenkit szeressünk

Az emberek gyakran csak a saját baráti körükre vagy családjukra korlátozzák a szeretetüket - aszerint, hogy a saját szempontjaik alapján kit találnak szeretetre méltónak.

Mindenkit szeretni azt jelenti, hogy mindenkinek a legjobbat akarom személyválogatás nélkül - nem részesítek előnyben néhány embert jobban, mint másokat. Csak ez a fajta szeretet önzetlen.

Ez nem volt teljesen új parancsolat. Mózes könyve írja:

Ne kövessetek el jogtalanságot az ítékezésben! Ne nézd, hogy valaki nincstelen; és ne kedvezz a hatalmasnak! Igaz ítéletet hozz honfitársad ügyében! Ne terjessz rágalmakat néped között! Ne törj felebarátod életére. Én vagyok az Úr! Ne gyűlöld szívedben atyádfiát! Fedd meg bátran honfitársadat, hogy ne légy részes a vétkében. Ne légy bosszúálló, se haragtartó a népedhez tartozókkal szemben. Szeresd felebarátodat, mint magadat! Én vagyok az Úr! (3 Mózes 19:15-18)

Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet. Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket, hogy legyetek mennyei Atyátoknak fiai, aki felhossa napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak. Mert ha azokat szeretik, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? És ha csak atyátokfiat köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál? Nem ugyanezt teszik-e a pogányok is? Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes. (Máté 5:43-48)

Jézus szeretete azt jelenti, hogy az igazat mondjuk

Jézus egész életén és halálán keresztül megmutatta, hogy mit jelent mindenkit szeretni. Tudta, hogy amire az embereknek leginkább szüksége van az az, hogy Istennel kibéküljenek, és ami akadályozza és megvakítja az embereket, az a bűn. Ezért a szeretete magában foglalta, hogy világosan elutasította a képmutatást, és arra vezette az embereket, hogy megítéljék az életüket. Jézus bűn nélkül élt, ezért élete tükör volt, ami mutatta az embereknek, hogy kik ők valójában. Azokat, akik elfogadták őt megtérésre és megbocsátásra tudta vezetni, de sokan elutasították, mert nem akartak szembesülni az ő igaz voltával és őszinte szeretetével. **Mindenkinek közvetlenül megmondta az igazságot és megmutatta nekik, mit kell megváltoztatniuk.** Ezért sokan gyűlölték és végül megölték őt. Ma is sokan elutasítják őt és az igazságot, amit hirdetett.

Ha az Isten volna a ti Atyátok, szeretnétek engem [...] Mivel pedig én az igazságot mondom, nem hisztek nekem. (János 8: 42b.45)

...és ezért utasították el

Láthatjuk Jézus életén keresztül, hogy **az igaz és őszinte szeretet nem szükségszerűen vonzó vagy elragadó** (azoknak, akik a saját élvezeteiket keresik), és nem függ össze heves vágyakkal sem. Sajnos Isten szeretetét nem mindenki szereti, és nem mindenkinek lehet segíteni vagy megnyerni őt ezzel a szeretettel.

Jézus szeretete csak az egyházban testesül meg teljesen

Amikor az emberek ragaszkodnak Isten szeretetéhez, ez nagyon mélyen összekapcsolja őket.

Összetartoznak.

És végignézve a körülötte körben ülőkön, így szólt: „Íme, az én anyám és az én testvéreim. Aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivérem, nővérem és az én anyám.” (Márk 3:34-35)

Ha az emberek elutasítják Isten szeretetét, ez elválasztja őket Istentől és egymástól. **Akik nem fogadják el Isten szeretetét, nem tudnak igazán önzetlenül szeretni.**

Csak azok akarnak majd, vagy lesznek képesek az Ő szeretetét adni egymásnak, akik szeretni akarják az élet forrását és táplálkozni belőle.

Az igazi, biblikus egyházban mindenki Isten szeretete által él. Mindenki egész életével szolgálja a többiekét és hagyja, hogy neki szolgáljanak. A szeretet az, ami összeköti őket, nem ember alkotta hierarchia vagy szervezet. Ha a szeretetük meghidegül, az egyház szétesik. Ha szeretik egymást, az egyház növekszik, és éretté válik.

Az az én parancsolatom, hogy úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket. Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért. Ti barátaim vagytok, ha azt teszitek, amit én parancsolok nektek. (János 15:12-14)

Akik szeretik Jézust, megosztják az életüket. Ez az Újszövetség alapvető tanítása és gyakorlata.

Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást. (János 13:34-35)

Sajnos nagyon nehezen találhatunk ma olyan embereket, akik meg akarják ezt élni. Az individualizmus, önzés és fogyasztásorientáció elterjedtek vallásos világunkban. Ha az emberek nem osztják meg az életüket ebben a szeretetben, ezzel azt mutatják, hogy nem az ő tanítványai.

Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is. (1 János levél 4:20-21)

A szeretet parancsolat. Arra buzdít és reménységet ad, hogy még ma is lehetséges Jézust követni és szeretetben élni. Nem parancsolta volna ezt a szeretetet, ha nem lenne lehetséges. Magunk nem lennénk erre képesek, de az ő segítségével megtalálhatjuk **az élet egyetlen igazi célját**, azt a szeretetet, ami be tud tölteni. Erre teremtettünk. E nélkül az élet üres és értelmetlen.

A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt. Senki sem mondott vagyonából bármit is a magáénak, hanem mindenük közös volt. (Apostolok cselekedetei 4:32)

Az Apostolok cselekedeteiben megtaláljuk az első keresztények példáját. Annyira szerették egymást, hogy természetes volt számukra, hogy megosszák az egész életüket, beleértve vagyonukat is. Ezt a szeretetet Jézustól és az apostoloktól tanulták. Otthonaikban mindennap találkoztak, és harcoltak egymás szellemi életéért.

Ez az a szeretet, amivel a keresztényeknek egymás iránt kell lenniük. Csak így lehetnek igazán

világossággal a világnak, mutatva, hogy Jézus szabaddá tett a bűntől, és munkálkodik bennünk azzal az erővel, amit a világ (ide értve a vallásos világot és az úgynevezett egyházakat) nem ismer, és nem tud utánozni.

Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan. (1 János levél 3:18)

Keresed az élet egyetlen igazi célját? Gyakorlod ezt a szeretetet?

Mi szeretnénk veled is megosztani ezt! Ha vannak kérdéseid vagy gondolataid ezzel vagy más témával kapcsolatban ezen a weboldalon, keress fel minket!

© 2011 keresztények.hu - Minden jog fenntartva.

E dokumentumok változatlan és teljes formában történő terjesztése magánhasználatra megengedett. Minden más jellegű felhasználása, illetve a kiadás bármely formája csak beleegyezésünkkel lehetséges.

Utolsó módosítás: 2011.05.23.